

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Marina Ivanovna Tsvetaeva

KAÇMAYALIM CEHENNEMDEN

İngilizceden Çeviren:
Aytan Mutlu

ARTSHOP
ÖZEL KOLEKSİYON

KAÇMAYALIM CEHENNEMDEN

Marina Ivanovna Tsvetaeva

Genel Yayın Yönetmenleri
Vedat Akdamar
Şenay Varlıoğlu Akdamar

*5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu çerçevesinde
tüm hakları saklıdır.*

*Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının
yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.*

Kitapta yer alan şiirlerin sorumluluğu şairlere aittir.

Kitap Tasarımı: Vedat Akdamar
Font: Cambria 11 punto

Kapak Tasarımı: Vedat Akdamar

1. Basım:
Artshop, Şubat 2021

Baskı
ŞENAY VARLIOĞLU AKDAMAR
MERKEZ MAH. HAYDARPAŞA SOK. 12/5
KÜÇÜKKÖY/GOP/İSTANBUL
05364818223
senayvarlioglu@gmail.com
Sertifika No: 41706

artshop, bir sanat dükkanı yayıncılık markasıdır.

**KAÇMAYALIM
CEHENNEMDEN**

**Marina Ivanovna
Tsvetaeva**

MARİNA IVANOVNA TSVETAeva

Rus, kadın şair. 1892'de Moskova'da doğan şair 10 yaşındayken şiir yazmaya başladı. İlk kitabı "akşamın albümü" 1910 da şair henüz 17 yaşındayken basıldı. Diğer kitabı "sihirli ışık" 1912 de yayınlandı. 1912 ile 1922 yılları arasında Moskova'da yaşayan Marina Tsvetaeva (soyadı Türkçe çiçekli ya da renkli anlamına geliyor) kendine has şiirsel ritim sistemini mükemmelleştiren romantik şiirler yazmıştır. 1922 de Çek Cumhuriyeti'ne göç etti ve oradan da Fransa'ya... 17 yıl sonra 1939'da Sovyetler Birliği'ne 14 yaşındaki oğlunu "anavatanını vermek" üzere geri döndü.

Stalinci devlet anlayışı şairi öylesine hor gördü ve dışladı ki anlatmaya kelimeler yetmez. 1941 yılına kadar dayanabildi. Yani sadece iki yıl. Şair için o yıl Sibiry'a'daki Yelabuga şehrine sürgün kararı çıktığında Boris Pasternak, Marina Ivanovna'nın bavulunu iple bağladı. Maalesef şair o ipi kendini asmak için kullanmıştır.

ŞAİR HAKKINDA:

Solgun yüzlü kadın.

Pasternak'ın halatı ile kendini asan, mezarı bile hatırlanmayan, kendisinin de dediği gibi "dünyaya yabancı kadın".

Arbatskaya metrosunun yakınında bulunan Marina Tsvetaeva ev müzesi 3 kattan oluşuyor. Söylenenlere göre bu ev Tsvetaeva göçtükten sonra çeşitli kişilere satıldı, Daha sonra o insanlardan alınarak müze olarak hizmete açıldı.

Müzenin kendi hesabına yayınladığı hayli kitap var. Bunlar arasında Tsvetaeva'nın şiirleri, aynı evde yaşadığı yıllarda yaşanan olayların kronolojisi, Ayrıca ablasının onun hakkında yazdığı "anılarım" kitapları vs...

İlk oda, Tsvetaeva'nın çocuklarının odası. Odada çocuk oyuncakları, sallanan at, çocuklar için 4 kişilik masa sandalye, Tsvetaeva'nın sevdiği eserlerden oluşan kitap rafında, İsa Mesih'in resimleri, ikonalar ve saat var. Diğer odada ise Tsvetaeva'ya ait yatak, babasının ona hediye ettiği dolap, gramofon ve kurt derisi.

Müze görevlisi Tsvetaeva'nın Moskova'daki ilk gramofon sahiplerinden olduğunu döne döne vurguluyor. Zenginlere özgü eşya sayılan gramofonun Tsvetaeva'nın evinde de olması size tuhaf gelsin. Devrime kadar zengin yaşayan Tsvetaeva'nın hayatı devrimden sonra hayli zorlaşıyor, gece gündüz çalışıyordu.

Diğer odada ise piyano var. Unutmadan, müze Tsvetaeva'nın evinin şekline uygun olarak sonradan kuruldu, Çünkü eşi savaştaiken Tsvetaeva çocuklarının ve kendisinin açlıktan ölmemesi için ev eşyalarını satmıştı. Evinde sadece gerekli eşyalar kalmıştı. 4 yaşında piyano çalmayı başaran Tsvetayeva piyanonun karşı tarafına Beethoven'ın portresini asıyormuş. Açlık yıllarında ise o piyanoyu bir çuval una değiştirmiş. Müzedeki eşyaların çoğu yakın

akrabaları tarafından müzeye bağışlanmış ve Tsvetaeva'nın evindeki eşyaların şekline uygun olmak kaydıyla sonradan getirilmiş.

Üçüncü katta ise Tsvetaeva'nın kocası Sergei Efron'un çalışma odası var. Tsvetaeva, Efron ile 18 yaşında tanışmıştı. Efron'un çalışma odası müzenin ilginç yerlerinden biri. Efron kendisini gemide gibi hissetsin diye odanın pencerelerini kısmen eğri formda kestirmiş. Aynı zamanda ikinci kattaki salonun tavanını da camdan yaptırmış. Demek ki hem gökyüzünü görmek, hem de kendilerini gemide gibi hissetmek istiyorlardı...

Üçüncü kattan yukarı küçük bir merdiven çıkıyor, burada Efron'un savaş vesaire konularda olan kitapları, askeri elbiseleri ve o dönemi yansıtan fotoğraflar duruyor. Efron'un savaşta öldüğünü zanneden Tsvetaeva 4 yıl sonra Avrupa'da yaşadığını öğrendiğinde onun yanına gitmişti.

Müze görevlisinin Tsvetaeva'nın yaşadığı zorluklardan, ekmek için günlerce kuyrukta beklemesinden, bu evde 3 yaşındaki kızının kucağında açlıktan ölmesinden başka devamlı vurguladığı bir konu var:

Tüm bu acılara rağmen yaratıcılığına, eserlerini yazmaya devam etmesi, hayatında meydana gelen en ağır olayların bile onu yazmaktan uzaklaştıramaması hatta mutfakta bile yazması.

Nihayet, son oda... Tsvetaeva'dan kalan iki eşya: kolye ve kemer. Mayakovski intihar ettiğinde Tsvetaeva şöyle yazıyordu: "İnsan Mayakovski, 12 yıldır şair Mayakovski'yi öldürüyordu. On üçüncü yılda ise, şair Mayakovski sıkılıp, insan Mayakovski'nin canını aldı"

Tsvetaeva, şairin intiharını onun kurtuluşu sayıyordu. Bu nedenle, bu ölümü şiirin zaferi gibi kabul edip, onun beynini dağıtan kurşunu 'lirik kurşun' olarak adlandırmıştı.

Bu sefer de, Marina Tsvetaeva intihar edince, Ahmatova onun bu adımını alkışlıyor, Marina'nın, onun (Ahmatova'nın) yüreğinin yetmediği bir şey yaptığını düşünüyordu.

Garip değil mi? Mayakovski'nin intiharını Tsvetaeva, Tsvetaeva'nın ölümünü Ahmatova alkışladı.

Marina Tsvetaeva bir yazısında şöyle soruyor: "İnsanın içindeki benlerden biri, ne zaman bir diğerini öldürür" bu mantıkla baksak, Tsvetaeva'yı asan hangi Tsvetaeva'ydı?

Tsvetaeva'nın mezar taşı olmadı, ancak çağdaşları 'mezar taşı olmayan lahit' ifadesini onun ölümünden sonra yazılan şiirlerde o kadar kullandılar ki, bu ifadenin kendisi puta, heykele 'taşa dönüştü'

Kendisini asmadan birkaç gün önce Marina Tsvetaeva 'Sovyet yazarlar evi'ne bulaşık yıkamak için başvurdu fakat tecrübesiz olduğu için işe alınmadı. Sovyet İmparatorluğu'na tecrübeli bir bulaşıkçı lazımdı, O ise tecrübeli değildi.

İntihar etti.

(Çeviriler: Ayten Mutlu)

ŞİİRLER

KAÇMAYALIM CEHENNEMDEN

kaçmayalım cehennemden, benim tutkulu
kız kardeşlerim, içelim kara reçineleri---
bizler ki tanrıya şarkılar söyleyerek yakardık
bütün gücümüzle ve bütün rikkatimizle.

eğilmedik beşiklerin üstüne ya da
gecede dönen tekerleklerin, ve şimdi biz
kolsuz bir pelerinin eteklerinde
sallanan bir kayıktan savrulup düştük,

giyinirdik her sabah yumuşak
çin ipeğini, ve söyledik
cennet şarkılarını, eşkıya
kampının ateşlerinde,

pasaklı terzi kadın (bütün
dikişlerimiz söküldü), dansözler,
pipoların üstündeki oyuncular: bizler
bütün dünyanın kraliçeleri

ilkin güç bela örtündük paçavralarla,
sonra kodeslerde ve şölenlerde
saçlarımızdaki takımyıldızlarla
değiş tokuş ettik cenneti,

yıldızlı gecelerde, cennetin
elma bahçelerinde.

--kibar kızlar, benim sevgili kız kardeşlerim
emin olun bulacağız kendimizi cehennemde!"

TOPLANTI

Baharın bu ilk sıcaklığıyla
kendimizi büyülediğimiz gibi söndü akşam.
Kıpır kıpır kıpırdanan Arbat alarına geçti;
Sempatik hassasiyetle, nazik Gale
Dokundu bize yorgun kanatlarıyla.
Ruhumuzda, bir peri masalında büyümüş
Keder sessizce geçmiş şeyler için ağladı.

O geldi - hiç beklenmeyen! Öylesine telaşla-
Daha önce her şeye yardım eden kişi.
Ve teselli edilemez bir çizgide çok uzakta
Sokak lambalarının parlak noktaları
Hafif karanlığa rağmen biraz daha yandı...
Aldığımız tüm çiçekler her tarafta;
Bir demet almıştık... Ne için?

Sessizce solmuş görünmeyen uzak bahçe
gökyüzünde menekşe moru olarak.
Nasıl kurtulunur geç gelen beladan?
Hepsi geri döndü. Bir an için? Uzun zaman için?
Güneşin yatağına gidişini sessizce seyrettik,
Ve Gogol büstü kaidesinden, düşünceli,
Başını salladı bir kardeş gibi, üzgün

GRİ SAÇLAR

Bunlar hazinelerin külleridir:
Acının ve kayıpların
Bunlar yüzün külleridir
granit cürufun.
Kumru, çıplak ve zeki,
Yoktur eşi.
Süleyman'ın külleri
kibirden öte bu harika.
Zamanın tehditkar bir tebeşir izi,
Devrilmemekte

Yani Tanrı kapıyı çalıyor
- Ev yandığında!
Henüz reddedilerek boğulmamış,
Günlerin ve hayallerin fatihi.
Şimşek gibi -Ruhu
Erken gri saçların.
Yıllardır ev cephesinde
Bana ihanet eden sen değilsin

Bu gri zaferidir
Ölümsüz güçlerin.

BENİM GİBİ

Benim gibi, ileriye doğru yol alıyorsun,
Aşağı dönük gözlerle yürüyerek.
Ben de benimkini indirdim.
Yoldan geçen, burada dur lütfen.

Oku, burnunu aldığında
Banotu ve haşhaş çiçeklerinin kokusu,
Bir zamanlar Marina olarak adlandırıldığımı,
Ve kaç yaşında olduğumu keşfet.

Burada herhangi bir mezar olduğunu düşünme
Yoksa gelip seni dışarı atacağım...
Kendime çok şey verildi
Biri olmaması gerektiğinde gülmek gibi.

Kan tenime çarptı
Buklelerim süslere sarıldı...
Yoldan geçtim, ben varım!
Yoldan geçen, burada dur lütfen.

Ve al, bir vahşet sapı kopar,
Düşüşüyle gelen meyve -
Mezarlık çileği olduğu doğru
En büyüğü ve en tatlısı.

Tek umursadığım senin orada durmaman.
Hüzünle başına asılı.
Beni kolayca hatırla
Kolayca beni unut.

Saf ışık huzmeleri size nasıl yayılır!
Altın bir toz etrafını sarar...
Ve kafanı karıştırmasına izin verme
Yer altından sesimin.

KÜÇÜK DÜNYA

Çocuklar - çok korkmuş gözlerine bakıyorlar,
Yaramaz bacaklar ahşap bir zeminde,
Çocuklar - kasvetli motiflerde güneş
Mutlu bilimler dünyasının Hipotezleri.
Yüzüğün altınındaki sonsuz düzensizlik
Yarı uykudaki yumuşak sözlerin fısıltıları,
Rahat bir çocuk odasında duvarında, rüya görmek
Huzurlu kuş ve koyun resimleri.
Çocuklar - akşam, kanepede akşam,
Siste, pencereden parıldayan sokak lambaları,
Kral Saltan masalının ölçülü sesi,
Masallardan denizlerin denizkızı kardeşleri.

Çocuklar - dinlenmedir, kısa bir mola anı,
Tanrı'nın gözleri önünde titreyen bir yemin,
Çocuklar - dünyanın ihale bilmeceleleridir,
Cevaptır onlar bilmece içinde saklanan!

DÖRTTEN YEDİYE KADAR

Bir aynada olduğu gibi, kalpte gölge var,
Yalnızken sıkıldım - ve erkeklerden...
Gün ışığını yavaşça sürüklüyor
Dörtten yediye kadar!

Alacakaranlıkta herkes acımasızdır,
İnsanlara gitme - yalan söyleyecekler.
Parmaklar yaralanır bir düğümünde
Fuların. Ağlamak istiyorum.

Sadece bana işkence etme,
Eğer beni incitirsen affederim!
Sonsuzca üzüliyorum ben
Saat dörtten yediye kadar.

KAMELYALI KADIN

Senin tüm yolunu şeytanın kömürüyle parlatarak
Margaret, hepsi cesurca yargılıyorlar.
Senin hatan ne? Vücut böyle günah işledi,
Masum, ruhunu korudun.

Tüm insanlar için aynı, biliyorum
Hepsi bulanık bir gülümsemeyle başını salladı.
Ve bu kederli yarı gülümsemeyle
Kendine uzun zaman önce ağladın.

Kim bilecek? Kimin eli yardımcı olacak?
Kuralın istisnası yok, tek bir şeye giriş!
Ebediyen kucaklaşmayı bekliyorlar,
Ebediyen bekliyorlar, 'Susadım! Benim ol! '

Gece gündüz yalan itirafların belası...
Gündüz ve gece, yarın ve bir kez daha!
Kelimelerden daha güzel konuştu
Kara bakışınız, şehidin karanlık ifadesi.

Lanetli yüzüğün daralması,
Dünya tanrıçası kaderin intikamını alır..
Çocukça gülümseyerek yüzüne
Genç şefkatli bir çocuk üzüntüyle bakıyor.

Tüm dünya aşk tarafından kurtarıldı!
Ama içinde kurtuluşu ve savunması var.
Hepsi aşık. Ey Margaret, huzur içinde uyu.
Hepsi aşık. Kurtuldum çünkü seviyorum.

dilimde bir şarkıyla doğmuşum ben---ama o şarkı
heba olmayacak ne sesli bir cübbe ne de kukuleta için

düş görürüm---yatakta değil---gün boyunca, uyanırken,
ve yaşayamam senin gibi bir yılanın tıslamalarıyla

senden geliyorum ben, lir, benim lirim, ve sesim
ve gevezelik senin tıslayışın ve değersizce eğilişinse

ben dostuyum bir defnenin, rüzgârın ve şafağın
ve çok mutlu olacağım, değilim ki rahibe,

bir arkadaşım var sarışın---belki bir sıçan
ama sadığımdır ona kötü gitse de her şey

senden geliyorum, lir, lirim benim, ve sesim
ve gevezelik sadece adice eğilişin ve tıslayışın senin

diyorlar ki, ağır bir yazgıdır bir kadın olmak
hiç bilmeyeceğim, asla kaldırmayacağım ağırlığımı

özgürce veririm-ama asla satmam kendimi sana
ve şimdi tırnaklarım morarıyor gitgide

benim ölüm çingırağım ve keskin çığlğım ve hırıltım,
lir, lirim benim, seninse basitçe eğilişin ve tıslayışın.

* latince: sanat, hüner, erdem, hile anlamları taşıyan bir sözcük

SONUN ŞİİRLERİ

iii

ve şimdi nehir kıyısındaım, sokuluyorum
suya, güçlü ve yoğun akıntısına onun
asma bahçeler, ah Babil,
buldum seni sonunda.

sokuluyorum bu boyalı vücuda
çelik suyun çıplaklığına
bir şarkıcı gibi yakalıyor
müziğin akışını, kör bir adam

yokluyor bir duvarı...veremez misin?
hayır mı? eğiliyorum öne. duymayacak mısın?
sokuluyorum evrenin bu hararet söndürücüsüne
susamış, çılgın civcivler gibi

çatının kenarı...bir nehir değil
sallıyor beni: ben bir su perisiyim, sen biliyorsun.
sokulabilirim nehirlerle, ellerine
bir sevgilinin

kimdir sadık olan. ölüm sadıktır.
evet. ama zannedildiği gibi herkese değil.
ölüm benim sol yanımda, sen
sağımda. ölüme benziyorsun sen de.

haykıran ışığın bir mızrağı.
parlayan kahkaha.
...sen ve ben mecburuz...(sallanıyorum)
...bırak erkekçe olsun, yapamaz mıyız, ve cesurca?...

v

dudaklarının kıpırtısını yakalıyorum
ve biliyorum, ilk o konuşmayacak.
...sevmiyor musun beni...yok, ben seviyorum...
...sen sevmiyorsun beni...ama yararsız bu,

içmiş, korkmuş ölümden...
(bir kartal gözü, yerden bakan):
...tanrı aşkına, bir ev mi bu?...
...ev benim kalbimdedir...ah, işte şiir sanatı...

aşk bedenlerdir, kan ve ter,
kanımla kabuk bağlamış bir çiçek.
sanıyor musun ki aşk
çene çalmak küçük bir masada oturarak

bir saat ya da daha fazla ve ev yalnızca?
şu beylerin, bayanların yaptığı gibi?
aşk---- ...kutsal bir şey mi?
canım, değiştir şu sözcüğü: yara iziydi; yara izi

yara izi için--- ...önünde garsonların
ve müşterilerin? (ben sessizce:
aşk gerilmiş bir yay;
bir yay: sonra bir yay: hoşça kal.")

aşk kaynaşma, iletişim.
biz hepimiz apayrız---ağızlar ve yaşamlar.
(ama yalvardım sana sonra: tahtaya vur!
sonra, şu gizli an, şu

tepenin üstündeki yüce saat,
tutkunun doruğu. hatıra! hafıza
kayıp: aşk fırlatıp atmak her şeyi
ateşe. ve her zaman boşu boşuna.)

bencil bir gülümseme, ağız
solgun: alaycı değil. hesaplı.
...ve bütün bunlardan sonra paylaşmak
bir yatağı--- ...ima bile etme bunu

bir uçurum mu arada? tıkırtısı
parmaklarının...gel uğraşmayalım dağlara
tırmanmaya. aşk--- ...yer altı madeni. sen madensin.
anlıyorum. ama sonra ne?

parmaklarının tıkırtısı
artıyor (darağacı, geniş bir meydan).
...hadi gidelim. (ve ben, bırak öleyim.
ummuştum. bu kadar basit.)

aşırı basitlik ve ucuz ekonomi:
uyaklar bile---tren yolları, otel odaları---
...aşk hayattır.
...hayır, eskilerin başka bir tanımı vardı mutlaka

onun için...öyleyse? bir mendilin ufacık bir parçası
sıkılmış avucumda bir balık gibi.
...gidelim mi?...hangi yoldan gidiyorsun?
(tren rayları, zehir, bir kurşun, kim bilir?

ölüm.) ...bir planım yok.
... hayat! bir romalı komutan gibi,
kartal-gözlü bir bakış
taburundan geriye kalanlara.

...öyleyse, hoşça kal.

viii

bizim son köprümüz
(gitmesine izin vermeyeceğim elinin)
en son köprü,
son geçiş jetonu.

çorak toprak, ve su
say. hepsini say kalan jetonlarımın.
charon'un* jetonlarını,
öde lethe'ye.**

jetonun gölgesi, gölgeli
bir elde. bu jetonlar
geçersiz. öyleyse
gölgeli bir el içinde

bir jetonun gölgesi.
parıltısız, şingirtısız
para. onlar için.
ölüler usanır gelinciklerden.

köprü.

en mutlu aşıklar

umutsuz.

bir köprü tutkuya benzer, bütün gelenekler
bütünüyle iki uç arasında.

ben gömülüyüm, sıcak;

bir kaburgayım, sımsıkı yapışmışım.

içinde değil, dışında değil

(bir anlık zevahir kurtarıldı)

kollarla ya da bacaklarla değil:

bütün kemiklerle ve inatçı bir ısrarla.

sadece nereme dokunuyorsa,

sarılıyorsa nereme sımsıkı

ah, benim sadece oralarım canlı.

hayatım benim yanımda!
bütün hepsi kulak ve yankı
beyaza yapışan yumurta sarısı gibi
yapışıyorum, bir eskimo

gömülen kürklerine.
gömülüyorum. siyamalı ikizler.
sadece bir arkadaş mı?
hatırlar mı bu kadını?

anne mi? kendisi ve bütün
unutulmuşlar mı taşıyan seni
huzur dolu bir sükûnete?
annen asla yakınına sokmadı seni.

anlıyor musun? biz birlikte yoğrulduk.
biriz biz. dinlenen birbirinin içinde.
suya atlamayacağım, boğulup ölmeyeceğim
suya dalmak anlamını bulmuş olacak

bırakıp giderken senin elini, daha da sıkı
bastırıyorum. sen hızlandıramazsın beni.
bir köprü bir koca değildir. olsa olsa
bir sevgili. fetheder ve çeker gider.

ve köprü arkamızdadır bizim!
(vücutlarla besleriz biz nehri)
yapışmışım bir yastık kılıfı gibi
sarmaşık gibi: koparıp çıkar beni

köklerden! bir kılıf gibi
utanmasızca, acımasızca,
bir nesne gibi söküp at beni
önem veririm eğer şeylerin

bu çalımlı dünyasındaki
bir tek şeye bile.
bunun bir düş olduğunu söyle,
söyle bunun gece olduğunu, sonra
geleceğini sabahın,

bir ekspress tren hızla yaklaşıyor roma'ya!
yoksa granada'ya mı? hiç bilmeyeceğim,
sırtından atarak mont blank'ları
ve örtülerin himalayalarını.

derinlerindeyiz karanlık bir ormanın.
kanımla ısıtıyorum seni.
dinle beni, karşında eğilmişim gibi!
emin ol ki bu, daha da gerçek

şiiirden. iyice ısındın mı?
yarın kim ısıtacak seni?
bunun bir hezeyan olduğunu söyle! söyle bana
son bir köprünün olmadığını, olmayacağını
bitişin----
...bu bitmiştir.

...burası mı? onun işaretleri tanrısaldır,
çocuksudur...hayır. izin vermeyeceğim gitmesine.
...birazcık daha uzağa, sadece
son bir kez için mi?

açıklamalar;

*charon: mitolojide, ölenlerin ruhlarını hadese taşıyan kayıkçının adı.

**lethe: hadesteki ırmaklardan birinin adı, unutuş ırmağı

xii

yağmur. o ağır yele
gözlerimizde. tepeler.
çoktan geçtik varoşları,
dışındayız artık şehrin.

orda şehir, fakat bizim için
yok: sadece bir üvey anne.
başka bir uzak yok gidilecek.
işte yolun sonu.

bir tarla. bir çit
erkek ve kız kardeş, ayaktayız.
hayat bir kenar mahalle,
şehrin dışına inşa edilmiş.
ah, bu geçersiz
bir neden, bayım,
her yerde onun varoşları.
hani ne oldu şehre?

yağmur göz yaşı döküyor ve şiddetleniyor.
biz ayaktaız ve ayrı duruyoruz birbirimizden.
son üç aydan beri
paylaştığımız bu işte.

tanrı bile sabrını
ödünç istemişti hazreti eyüp'ten.
nafile.
bizler dışındayız şehrin.

şehrin dışında. anlıyor musun?
dışarda! duvarların ötesinde.
hayat, içinde kimsenin barınamadığı
bir yer işte. bir yahudi çeyreği.

bin kat daha iyidir
başboş bir yahudi olmak.
ama her şeye karşın sürüngen
hayat bir yahudi'dir.

soykırım. sadece din değiştirmek kurtarır,
bütün dinlerin yehudalarını.
git yaşa cüzzamlı kamplarında,
cehennemde. herhangi bir yerde. sadece terk et

hayatı. hayat sadece din değiştirenleri
ister, kasaplık koyunları.
eziyorum ayağımla -yaşam hakkı-
sertifikamı.

intikam davut'un yıldızı için!
yığılmış ölü bedenler için!
giriş kapısı değil miydi ki o, yahudiler
yoksa yaşamak mı istemediler?

bu seğilmişlerin gettosu. bir duvar,
bir hendek. merhamet umma sakın.
burada, dünyaların pek çoğu hıristiyan
bütün şairler yahudi.

REDDEDİYORUM!

Gözlerim yaşlarla doldu!
Öfkeden ve aşktan ağlıyorum!
Ah, ağlayan Çekoslovakya!
Ah, İspanyol kanı!

Kara bir dağ -
Dünyayı gölgede bırakıyor!
Bu zamandır - zaman - zaman
Bu yolculuğun biletini iade etmek için
Yaratıcımıza!

Var olmayı reddediyorum!
Yaşamayı reddediyorum
İnsan olmayanların bu kızılca kıyametinde.
Şehir meydanlarının kurtları ile

Ulumayı reddediyorum.
Yüzmeyi reddediyorum
Tüm insan vücutlarındaki
Kuru vadilerin köpekbalıklarıyla.

Keskinliğine ihtiyacım yok
Kulakların veya bir şairin kehanetli gözlerinin.
Sadece bir cevabım var
Deli dünyanıza - Reddedin onu.

AKIŞ

Suya yansıyan kalbim gözüme çarpıyor.

Ben mi akışı mı takip ediyorum yoksa akış mı beni?

İkimiz de kendi yolumuzu çizmeliyiz

Duygusuz taşların üzerinde dalgalanarak, överek onları.

Dünyada onları değiştirecek gücümüz yok.

Akıntıyla akıyorum -

Ya da akarsu bana yetişmek için mi acele ediyor

Kıvrılıyor mu dalgası yüzücünün omuzu gibi?

Nerede bir akış bulursak

yakınlarda bir şair var demektir!

Şanslı insanlar gözyaşı döküyor
Dökerek onları ikimize de
Böylece kendilerini daha iyi hissedebiliyorlar.
Sonra gözyaşı lekeli yüzlerini duruluyorlar.

Bütün kirli sular
Geçmiş üzüntülerinden kaynaklanıyor!
Biz onları sonsuza kadar taşıyoruz
Böylece unutabilirler.

BİR ŞAİRİN KADERİ

Ne kadar da kutsanmışlar,
Şarkı söyleyemeyenler!
Gözyaşları akıyor - nasıl da ferahlatıcı olmalı
Kederin yağmur gibi dökülmesi için

Bir titreyiş var
Kalp taşının altında.
Mezarlar arasında şarkı söylemek emredildi,
Benim acımasız kaderim şair olarak doğmak.

David, Jonathan için bir ağıt yaktı
İkiye bölünmüş olmasına rağmen.
Eğer cehenneme inmeseydi Orpheus
Sesini gönderebilirdi

Karanlığa indi sesi tek başına sesi
O eşikte dururken
Eurydice'in hemen dışarı çıkmasına izin verebilirdi
Şarkısının ipinde.

Güne ip yürüyüşü.
Işık kör etmiş gözlerini - geriye bakamıyordu.
Size şair sesinin verilmediğini biliyorum
geri kalan her şey alınacak sizden.

SÜRGÜN

[“Yine kalpte bayat kelimelerin çalkantısı”]
“Cascando” dan - Samuel Beckett

Nostalji. Bu klişe!
Benim için nerede olduğum önemli değil
Yalnız olduğum yerde, hangi kaldırımında

Alışverişimi kusuyorum
Benim olduğunu bilmeyen bir eve
Bir hastaneden ya da kışladan fazlası değil

Benim için farkı yok, esir aslan
Yüzlerinin, benim işkence gören benliğime bakan
Hangi kalabalık beni geri savurur, tahmin et

kalbimin yalnızlığına - ben
Buz kütlesini yitirmiş bir kutup ayısı gibi.
Tam olarak uyum sağlayamadığım yerde (denemeyin)

Ya da aşagılıandığım yerde
Hepsi aynı - baştan çıkarılmayacağım
Anadilimin sütlü cazibesi tarafından.

Hangi dilde olduğu önemli değil
Herkes tarafından yanlış anlaşıldım
(Şu okurlar, gazete kâğıdını tıkayan,

bir skandala aç). Onların hepsi
Yirminci yüzyıla aittir.
Zamandan önce doğmuş, hayrete düştüm

Kalan son seyir defteri gibi
Bütün cadde yıkıldı.
İnsanlar ayırt edilemez.

Hiçbir şey değişmez - ve en eski olanı
Bunlar geçmişimin hatırlatıcıları mı
Bir zamanlar benim için çok değerli olanı

Tarihlerim silindi -
Ben sadece bir yerde doğmuş herhangi biriyim.
Ülkem bana çok az saygı duyuyor

En keskin dedektif bile
Tüm ruhumu arayabilir
Ve nereli olduğuma dair hiçbir ipucu bulamaz.

Her yer yabancı, her kilise boş.
Hepsi durgun. Ama bir anlığına bakarsam
yol kenarında bir üvez ağacı ...

YALNIZLIK

Yalnızlık: geri çekilme
Kendinize, atalarımızın
kan davaları peşine düştüğü gibi.
Özgürlüğü arayacaksın
Ve keşfedeceksin - yalnızlık içinde.
Görünürde bir ruh yok.
Öyle huzurlu bir bahçe yok -
Bu yüzden kendi içinde ara
Serinliği, gölgeyi bul.

Bunları düşünmeyin
Halkı kim kazanır
Kasaba meydanlarında.
Zaferi kutlayın ve yasını tutun -
Kalbinizin yalnızlığında

Yalnızlık: bırak beni,

Hayat!

İÇİNDEKİLER

MARİNA IVANOVNA TSVETAeva / 5

ŞİİRLER

KAÇMAYALIM CEHENNEMDEN / 11

TOPLANTI / 13

GRİ SAÇLAR / 14

BENİM GİBİ / 15

KÜÇÜK DÜNYA / 17

DÖRTTEN YEDİYE KADAR / 18

KAMELYALI KADIN / 19

ARS / 21

SONUN ŞİİRLERİ / 23

REDDEDİYORUM! / 36

AKIŞ / 38

BİR ŞAİRİN KADERİ / 40

SÜRGÜN / 42

YALNIZLIK / 45

Marina Ivanovna Tsvetaeva

Şair için Sibiry'a'daki Yelabuga şehrine sürgün kararı çıktığında Boris Pasternak, Marina Ivanovna'nın bavulunu iple bağladı. Maalesef şair o ipi kendini asmak için kullanmıştır. Pasternak'ın halatı ile kendini asan, mezarı bile hatırlanmayan, kendisinin de dediği gibi "dünyaya yabancı kadın".

...

Marina Tsvetaeva bir yazısında şöyle soruyor: "İnsanın içindeki benlerden biri, ne zaman bir diğerini öldürür" bu mantıkla baktarsak, Tsvetaeva'yı asan hangi Tsvetaeva'ydı?

9 786257 655019

20 TL